

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi zasadniczo trzy zarzuty:

- 1) Zarzut pierwszy dotyczący brakującej *prima facie* selektywności środka

Skarżąca podnosi w ramach pierwszego zarzutu między innymi, że klauzula naprawcza zawarta w § 8c niemieckiej Körperschaftsteuergesetz (ustawa o podatku od osób prawnych, zwana dalej „KStG”) dotycząca przeniesienia straty przedsiębiorstw, które są przejmowane przez inne przedsiębiorstwa w celu uzdrowienia kondycji, nie ma charakteru selektywnego. Zdaniem skarżącej nie chodzi w tym przypadku o regulację dotyczącą pomocy państwa w rozumieniu art. 107 ust. 1 TFUE, ponieważ nie ustanowiono jakiegokolwiek wyjątku od odnośnego systemu referencji.

- 2) Zarzut drugi: środek o charakterze ogólnie obowiązującym

Skarżąca w tym miejscu podnosi między innymi, że techniczne rozróżnienie według sytuacji gospodarczej i wydajności przedsiębiorstwa stanowi regulację o charakterze technicznym, która jako środek o charakterze ogólnie obowiązującym nie może wchodzić w zakres zastosowania art. 107 ust. 1 TFUE. Zdaniem skarżącej taka regulacja w ujęciu całościowym ujęciu gospodarczym może przynieść korzyść każdemu przedsiębiorstwu, nawet jeżeli w określonym czasie faktycznie tylko kilka przedsiębiorstw jest w stanie rzeczywiście skorzystać z tej zasady.

- 3) Zarzut trzeci: uzasadnienie regulacji wynikające z natury wzgl. wewnętrznej konstrukcji systemu podatkowego.

W tym miejscu skarżąca podnosi w tym miejscu, że klauzula naprawcza z § 8c ust. 1 KStG jest uzasadniona naturą wzgl. wewnętrzną konstrukcją systemu podatkowego i także z tego powodu nie stanowi pomocy państwa w rozumieniu art. 107 ust. 1 TFUE.

Skarga wniesiona w dniu 6 grudnia 2011 r. — Royal Scandinavian Casino Århus przeciwko Komisji

(Sprawa T-615/11)

(2012/C 32/72)

Język postępowania: duński

Strony

Strona skarżąca: Royal Scandinavian Casino Århus I/S (Århus, Dania) (przedstawiciel: B. Jacobi, adwokat)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 20 września 2011 r. w przedmiocie środka nr C 35/2010 (ex N 302/2010) mającego postać podatków od gier hazardowych w Internecie, który Dania zamierza wprowadzić w ustawie w sprawie podatków od gier hazardowych.

- obciążenie Komisji kosztami postępowania przed Sądem.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi 6 zarzutów.

- 1) Zarzut pierwszy dotyczący tego, iż Komisja błędnie zatwierdziła tę pomoc na podstawie art. 107 ust. 3 lit. c) TFUE ze względu na to, że

- art.107 ust. 3 lit. c) TFUE nie daje możliwości zatwierdzenia pomocy dla działań gospodarczych,

- pomoc ta nie spełnia określonego w art. 107 ust. 3 lit. c) TFUE warunku, zgodnie z którym ma ona służyć do ułatwiania rozwoju niektórych działań gospodarczych,

- pomoc ta wbrew interesowi wspólnotowemu wywiera wpływ na warunki wymiany handlowej oraz

- nie służy ona odpowiednio udowodnionemu celowi związanemu z interesem wspólnotowym.

Skarżąca wskazuje także, że wykładni wyjątku ustanowionego w art. 107 ust. 3 lit. c) TFUE należy dokonywać ściśle, a postanowienie to nie daje możliwości przyznawania pomocy z powołaniem się na względy związane z budżetem państwa.

- 2) Zarzut drugi dotyczy tego, że Komisja zatwierdziła tę pomoc wbrew orzecznictwu Trybunału w przedmiocie pomocy operacyjnej. Skarżąca podnosi, że rozpatrywana pomoc, przyznawana w sposób ciągły w postaci ulgi podatkowej, stanowi pomoc operacyjną, która zgodnie z utrwalonym orzecznictwem nie może jako taka zostać zatwierdzona.

- 3) Zarzut trzeci dotyczy tego, że Komisja naruszyła zasadę proporcjonalności ze względu na to, iż zamierzony przez duńskiego ustawodawcę cel można osiągnąć bez udzielania pomocy państwa.

- 4) Zarzut czwarty dotyczy tego, że Komisja dokonała w oczywisty sposób błędnej oceny ze względu na to, iż błędnie przyjęła stanowisko, że pomoc jest konieczna do tego, aby skłonić operatorów internetowych gier hazardowych do ubiegania się o zezwolenie w Danii.

- 5) W piątej kolejności skarżąca podnosi, że Komisja dopuściła się nadużycia władzy opierając się na postanowieniu traktatowym dającym podstawę dla zatwierdzenia pomocy, która ma służyć do ułatwiania rozwoju niektórych działań gospodarczych pomimo tego, iż z decyzji wynika, że zatwierdzenie pomocy było w rzeczywistości umotywowane chęcią skłonienia odpowiedniej liczby podmiotów do ubiegania się o duńskie zezwolenie na oferowanie internetowych gier hazardowych. Dlatego skarżąca podnosi, że z nadużyciem władzy mamy do czynienia ze względu na to, że Komisja uzasadnia zatwierdzenie celem polegającym na liberalizacji oraz wsparciem rozwoju niektórych działań gospodarczych, podczas gdy samo państwo duńskie wskazuje, że nadrzędnym celem przepisów podatkowych jest uzyskanie jak największych wpływów z podatków.

- 6) Po szóste zdaniem skarżącej Komisja nie uzasadniła zaskarżonej decyzji w wystarczający sposób ze względu na to, że:
- jest ona ogólnie rzecz biorąc niespójna, a w niektórych kwestiach — wewnętrznie sprzeczna;
 - Komisja nie wyjaśnia w niej w wystarczającym stopniu, w jakim zakresie liberalizacja sektora gier jest zgodnym z prawem celem, który należy realizować w drodze zatwierdzenia opartego na art. 107 ust. 3 lit. c) TFUE,
 - Komisja nie uzasadnia w niej w wystarczającym stopniu dokonanej przez siebie wykładni art. 107 ust. 3 lit. c) TFUE,
 - Komisja nie udowadnia w niej konieczności udzielenia tej pomocy państwa i nie wyjaśnia w niej w niej w wystarczającym stopniu sytuacji podatkowej istniejącej w innych państwach członkowskich,
 - z zaskarżonej decyzji nie wynika jasno, na czym polegają zamierzone przez duńskiego ustawodawcę cele ustawy w sprawie podatków od gier hazardowych,
 - Komisja nie uwzględniła w niej uregulowania przez duńskiego ustawodawcę innych postaci gier oraz
 - Komisja nie zbadała w zaskarżonej decyzji oraz nie wyjaśniła tego, jakie będą skutki tej pomocy dla prowadzących tego rodzaju działalność przedsiębiorstw stacjonarnych.

Skarga wniesiona w dniu 5 grudnia 2011 r. — Meyr-Melnhof Karton przeciwko OHIM Stora Enso (SILVAWHITE)

(Sprawa T-617/11)

(2012/C 32/73)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Meyr-Melnhof Karton AG (Wiedeń, Austria) (przedstawiciele: adwokaci P. Baronikians i N. Wittich)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Stora Enso Oyj (Helsinki, Finlandia)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Drugiej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 21 września 2011 r. w sprawie R 2139/2010-2;
- oddalenie sprzeciwu wobec zgłoszenia znaku towarowego nr 8197469; oraz
- obciążenie OHIM poniesionymi przez skarżącą kosztami postępowań przed OHIM i Sądem.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: strona skarżąca

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: słowny znak towarowy „SILVAWHITE” dla towarów należących do klasy 16 — zgłoszenie wspólnotowego znaku towarowego nr 8197469

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: Stora Enso Oyj

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: zarejestrowany w Finlandii słowny znak towarowy nr 231953 „SILVAPRESS” dla towarów z klasy 16; słowny międzynarodowy znak towarowy nr 872793 „SILVAPRESS” dla towarów z klasy 16

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: uwzględnienie sprzeciwu w całości

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: naruszenie rozporządzenia Rady nr 207/2009 ze względu na błędne uznanie przez Izbę Odwoławczą, że w przypadku wcześniejszego znaku towarowego i zgłoszonego wspólnotowego znaku towarowego istnieje prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd.

Odwołanie wniesione w dniu 2 grudnia 2011 r. przez Francescę Cervelli od postanowienia wydanego w dniu 12 września 2011 r. przez Sąd do spraw Służby Publicznej w sprawie F-98/10 Cervelli przeciwko Komisji

(Sprawa T-622/11 P)

(2012/C 32/74)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnosząca odwołanie: Francesca Cervelli (Bruksela, Belgia) (przedstawiciel: adwokat J. García-Gallardo Gil-Fournier)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania

Wnosząca odwołanie wnosi do Sądu o:

- potwierdzenie odbioru odwołania i stwierdzenie jego dopuszczalności;
- stwierdzenie, że odwołanie zostało wniesione w imieniu i na rzecz Francesci Cervelli przez jej przedstawicieli prawnych;
- stwierdzenie nieważności w całości postanowienia wydanego w dniu 12 września 2011 r. przez Sąd do spraw Służby Publicznej;
- nakazanie przekazania sprawy do ponownego rozpoznania do Sądu do spraw Służby Publicznej celem wydania rozstrzygnięcia co do istoty.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie odwołania wnosząca odwołanie podnosi dwa zarzuty.

- 1) Zarzut pierwszy dotyczący oczywistego błędu w ocenie okoliczności faktycznych, ponieważ SSP stwierdził, że skarżąca nie mogła powołać się na pojawienie się nowej okoliczności polegającej na wydaniu przez Sąd wyroku w dniu 19 czerwca 2007 r. w sprawie T-473/04 Asturias Cuerno przeciwko Komisji, dotychczas nieopublikowanego w Zbiorze. Wnosząca odwołanie podnosi, że omawiany